

Die Groot Vloed: Genesis Hoofstukke 6 tot 9

Deur William Finck

Afgesien van die algemene opinie en die wanindruk wat Bybelvertalers gelaat het, het die vloed van Noag beslis NIE die hele planeet wat ons Aarde noem, bedek nie. Dieselfde woord wat in hierdie hoofstukke as aarde vertaal word, word by ten minste 'n duisend ander geleenthede in die Skrif as land vertaal, wat maklik verifieerbaar is deur onder "land" in 'n Strong's Concordance na te gaan.

Die relatief klein grootte van Noag se ark, die hoogs gelokaliseerde verspreiding van baie insek- en dierspesies oor die hele wêreld, die aantal spesies wat uit die fossielrekord bekend is dat hulle uiteenlopend van mekaar was en spesifieke liggings beset lank voor Noag se vloed, en vele ander feite uit die dierewêreld wys almal dat Noag se vloed 'n plaaslike vloed moes gewees het, wat "die hele land" bedek het en nie die hele aarde nie.

Net so oortuigend is die uitwerking van die druk van 30 000 voet water (met die veronderstelling dat al die planeet se berge bedek is) oor 150 dae, en hoe dit maklik alle moontlike habitat en voedselvoorraad vir baie dekades, selfs eeue sou laat vernietig het, van Noag se diere om te sterf van die honger, saam met sy eie familie. Moenie omgee vir die uitwerking op die wêreld se vars- en soutwater-oseane nie, op gletsers wat noodwendig van hul plekke verwyder sou word, ens., alles waarvoor daar geen oortuigende bewyse is nie. Inderdaad, by noukeurige inspeksie en retrospeksie is 'n oortuiging dat die hele planeet vir so 'n lang tyd met water bedek was, nie net onwaarskynlik nie, dit is absoluut belaglik.

Een algemene argument wat verslaan is: dat daar nie genoeg sediment in die wêreld se oseane is om die idee te ondersteun dat hulle baie oud is nie. Hoekom is dit verkeerd: omdat die groot druk sediment in die seabodem saampers, en naby die oewers word sediment voortdurend na die see uitgespoel.

Nog 'n algemene argument wat verslaan is: dat die weekdiere wat in bergreekse soos die Andes gevind word, 'n oorblyfsel van die vloed van Noag moet wees. Hoekom is dit verkeerd: die fossiele is baie ouer as 6 000 jaar, en die planeet het 'n lang geskiedenis. Dit is baie meer waarskynlik dat berge soos die Andes, waar hulle nou as gevolg van langtermyn tektoniese plaataktiwiteit is, die tuiste van seë was lank voor die vloed van Noag, en om daardie rede fossiele bevat.

Baie ander sulke argumente ten gunste van 'n wêreldwye vloed in Noag se tyd (wat ongeveer 3245 vC is volgens die Septuagint Chronology en met behulp van Bishop Usher se metode soos hy dit op die King James Version toegepas het) word ook maklik en gesond verslaan.

Bybelse bewyse:

Terwyl geslagsregisters natuurlik baie belangrik was vir die oorspronklike skrywers van ons Bybels, is daar verskeie stamme wat in Genesis genoem word wat geen oorsprong het met die stamme van die Adamiete wat van Noag afstam nie. Dit sluit in die Feresiete van Genesis 13:7 en 15:20, et al., en die Kenesiete en Kadmoniete van Genesis 15:20. Ook in Genesis Hoofstuk 15, verse 19-20, is die Keniete en die Refaim. Dit kan uit die Skrif vasgestel word dat die Keniete die afstammeling van Kain is wat in Genesis Hoofstuk 4 gelys word, en die Refaim is die afstammeling van die Genesis 6 reuse (vgl. 2 Samuel 21:16-22 en 1 Kronieke 20:4-8).

Sekerlik was nie een van die reuse of die nageslag van Kain saam met Noag op die ark nie. Die vloed was eerder om die Adamiese mens te straf, en nie die reuse nie (Genesis 6:7). Die reuse en Keniete het oorleef omdat hulle in 'n ander land as die land van die vloed was. Hulle nageslag is vandag nog by ons.